Kállai Katalin

# *Tél előtt pont ott*

A sziget ligete
pont ott
egy másik időben
veled
Játék
(Szentistvánozás)
cinkos asztalokról
ellopott
álmatag borok
csütörtök hajnali
módosított tudat
a felszabadultság fura
szétfoszló mámora
...Már csak a park
benne a fagy
fenyegette tó
a hídra lépni tilos
mint kijózanító
démoni verdikt
henye
féktelen írók
virgonc menyétek
messzire űzött
szelleme
...Vegyületekre bomló
emlékképek
– jó/rossz –
átlépve a vér-agy gátat
a zsigereinkbe hatolnak
átmosva a sejtekbe
fogalmazódó szplínt
páraként ölelnek körül
Ha (zord nyarak után) egyszer

majd melegedni kezd
hallgatag párájuk is eloszlik
s a télből marad a semmi
Én, te és a te
halálba vitt
emlékképeid